

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

« Ο δε άκούσας ταύτα περίλυπος έγένετο»

Ο άρχοντας που πλησίασε το Χριστό, δεν ήταν άνθρωπος κακών διαθέσεων. Αντίθετα ήταν καλοπροαίρετος, αυστηρός τηρητής των εντολών του Νόμου και μάλιστα ήταν και τύπος ανθρώπου που είχε ανησυχίες για τη σωτηρία του. Ήθελε να κερδίσει την εύνοια του Χριστού, γι' αυτό και εξαρχής τον προσφωνεί κολακευτικά: «Διδάσκαλε αγαθέ, τί ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;» (Λουκ. 18,18). Μάλιστα ο ευαγγελιστής Μάρκος σημειώνει και τη λεπτομέρεια πως τόλμησε μπροστά στο πλήθος να γονατίσει ενώπιον του Χριστού και μετά να του κάνει την ερώτηση (Μάρκ, 10,17). Ο Βίκτωρ ο Πρεσβύτερος Αντιοχείας γράφει πως ο «νεανίσκος» (Ματθ. 19,20) δεν ήταν ύπουλος, αλλά φιλάργυρος. Ας δούμε την προσωπικότητά του.

Τα καλά στοιχεία του νεανίσκου

Πρώτα πρώτα είχε τηρήσει τίς εντολές του Θεού από τη μικρή του ηλικία. Βέβαια οι περισσότερες εντολές που είχε φυλάξει, είχαν αρνητικό χαρακτήρα, δηλ. δεν είχε μοιχεύσει, δεν είχε σκοτώσει, δεν είχε κλέψει κ.ά. Εντύπωση προκαλεί ή ομολογία του πως είχε, αν και νεαρός στην ηλικία, νικήσει τα σαρκικά πάθη, που είναι καταστάσεις δυσκαταγώνιστες. Θα μπορούσαμε άνετα να πούμε πως είχε φόβο Θεού. Δεν ήταν αναίσθητος πνευματικά. Ακόμη και η ερώτηση που έκανε: «Τί έτι υστερώ;» (Ματθ. 19,20) δείχνει την αγωνία που είχε για τη σωτηρία του. Στο σημείο αυτό παρατηρεί ο ιερός Χρυσόστομος: «τί έτι υστερώ;» ό και αυτό σημείον ήν τής σφοδράς επιθυμίας αυτού», δηλ. η ερώτηση ήταν σημάδι της πάρα πολύ μεγάλης επιθυμίας του, για να σωθεί. Αυτή η συναίσθησή του πως πιθανώς κάπου να υστερεί και η επιθυμία του να γίνει καλύτερος, τον κάνει να είναι συμπαθής. Ο Κύριος «έμβλέψας αύτώ ήγάπησεν αυτόν» (Μάρκ.10,21). Ο Κύριος τον αγάπησε, επειδή είδε πως όλα αυτά τα χαρίσματα που είχε, δεν ήταν ψεύτικα, αλλά αληθινά. Ο νεανίσκος είχε νικήσει τη σάρκα του, είχε νικήσει τον εγωισμό του, είχε καταβάλει τίς ιδιοτροπίες του και τα διάφορα νεανικά πάθη. Που όμως είχε νικηθεί;

Το μεγάλο πάθος του νεανίσκου

Μπορεί κάποιος να τηρεί τις εντολές του Θεού και συγχρόνως να είναι δέσμιος των υλικών αγαθών. Το εγώ του ανθρώπου επινοεί πολλές φορές αμαρτωλές καταστάσεις μέσα μας, οι όποιες τις περισσότερες φορές εστιάζονται στις προσπάθειές μας να κατανικήσουμε το φόβο του θανάτου και να σταθεροποιήσουμε τη ζωή μας με τη βοήθεια των υλικών πραγμάτων. Ο Θεός ζητάει από μας την τελεία αποδέσμευση από τα πράγματα που μας κρατούν δέσμιους εντός του κόσμου, γράφει ένας καθηγητής θεολόγος. Ο νεανίσκος είχε νικήσει τον έρωτα των σωμάτων, άλλ' είχε νικηθεί από τον έρωτα των χρημάτων. Ήταν φιλάργυρος. Η προσκόλληση στον υλικό πλούτο μπορεί να αποβεί το μεγαλύτερο εμπόδιο για την είσοδο μας στη Βασιλεία του Θεού. Η απαγκίστρωσή μας από τα χρήματα θεωρείται χάρισμα και μάλιστα μεγάλο. Ο Κύριος ζήτησε από τον άρχοντα να διανείμει την περιουσία του στους πτωχούς. Αυτό ήταν κάτι ανήκουστο για τους Ιουδαίους. Του είπε να κάνει κάτι μεγάλο, αλλά του έδωσε και μεγάλα έπαθλα· «έξεις θησαυρόν έν ούρανώ» (Λουκ. 18,22). Ο Κύριος του υποσχέθηκε να τον κάνει πιο πλούσιο. Του είπε να δώσει τα φθειρόμενα, για να κερδίσει τα μένοντα και αιώνια. Ο νεανίσκος δεν άντεξε την προτροπή του Κυρίου και «απήλθε λυπούμενος» (Ματθ. 19,22). Τα κτήματα και τα υπάρχοντα του αφήρεσαν το ζήλο για την αιώνια ζωή. Ο ιερός Χρυσόστομος σε μια ομιλία του λέγει πως πιο εύκολα κάποιος δίνει το αίμα του παρά αρνείται τα χρήματα· «ώστε του ρίψαι τα χρήματα πολλώ μείζον τούτο το

έπιταγμα, το καί αυτό το αίμα έκχειν». Ο λαλίστατος νεανίσκος κατάπιε τη γλώσσα του μπροστά στην προσταγή του Κυρίου. Σίγησε, έγινε κατηφής και στυγνός και αναχώρησε για το σπίτι του, χωρίς να παραδεχθεί το σωτήριο λόγο του Χριστού.

Η επίδραση των παθών

Αντί άλλων σχολίων ας αναφέρουμε τη γνώμη του Μεγάλου Βασιλείου για τη φιλαργυρία που δείχνει τη φοβερή επίδραση του πάθους πάνω μας. «Γνωρίζω (γράφει ο άγιος) πολλούς νηστευτές, πρόσευχομένους, στενάζοντες, που δείχνουν όλη την άδάπανη ευλάβεια, ενώ δεν προτίθενται να δώσουν ελεημοσύνη ούτε έναν οβολό. «Τί το όφελος τούτοις της λοιπής αρετής», δηλ. ποιο είναι σ' αυτούς το όφελος από την υπόλοιπη αρετή; Κανένα όφελος δεν έχουμε, εάν κυριαρχεί ένα πάθος και μάλιστα θανάσιμο, επάνω μας, από την υπόλοιπη αρετή μας.

Αδελφοί μου,

«Αν δεν είναι στραμμένη ή καρδιά μας στα μη βλεπόμενα, αν δεν μπορούμε να τοποθετήσουμε στην πρόπευσα θέση τη γη απέναντι στον ουρανό κι αν δεν καταλάβουμε ότι είμαστε στη γη, αλλά ο προσορισμός μας είναι ο ουρανός, είναι αδύνατο να εννοήσουμε αυτά που λέγει η Εκκλησία μας για τον πλούτο. «Ας προσπαθήσουμε να απαλλαγούμε από τα διάφορα πάθη μας.

΄Αρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 18-27)

Πώς κληρονομείται ή βασιλεία του Θεού

Τώ καιρώ εκείνω, άνθρωπός τις προσήλθε τώ Ιησού, πειράζων αυτόν, καί λέγων· Διδάσκαλε αγαθέ, τί ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;

Είπε δε αυτό ο Ίησούς. Τί με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός, ειμή εις, ο Θεός. Τάς έντολάς οίδας· Μή μοιχεύσης, μή φονεύσης, μή κλέψης, μή ψευδομαρτυρήσης· τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. Ο δέ είπε· Ταύτα πάντα έφυλαξάμην έκ νεότητός μου. Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς, είπεν αυτό. Έτι έν σοι λείπει· πάντα όσα έχεις πώλησον, και διάδος πτωχοίς, και έξις θησαυρόν εν ούρανώ, και δεύρο, ακολουθήθι μοι. **Ο δέ άκούσας ταύτα, περίλυπος έγένετο**» ήν γάρ πλούσιος σφόδρα. Ίδών δέ αυτόν ο Ιησούς περίλυπον γενόμενον, είπε πώς δυσκόλως οί τα χρήματα έχοντες, είσελεύσονται εις την βασιλείαν του Θεού! Εύκοπώτερόν γαρ εστί κάμηλον διά τρυμαλιάς ραφίδος είσελθειν ή πλούσιον εις την βασιλείαν του Θεού είσελθειν. Είπον δέ οί άκούσαντες. Καί τίς δύναται σωθήναι. Ο δέ είπε. Τά αδύνατα παρά άνθρωποις, δυνατά παρά τώ Θεώ εστίν.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Τον καιρό εκείνο, κάποιος άρχοντας πλησίασε τον Ιησού πειράζοντας αυτόν και τον ρώτησε: «Διδάσκαλε αγαθέ, τί να κάνω για να κληρονομήσω ζωή αιώνια;». Ο Ιησούς του είπε: «Γιατί με ονομάζεις αγαθό; Κανείς δεν είναι αγαθός παρά μόνο ο Θεός. Τις ξέρεις τις εντολές: «Να μη μοιχεύσεις, να μη φονεύσεις, να μη κλέψεις, να μη ψευδομαρτυρήσεις, να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου». Εκείνος είπε: «Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νεανική μου ηλικία». Όταν άκουσε αυτό ο Ιησούς, του είπε: «Ένα ακόμη σου λείπει· πούλησε όλα όσα έχεις και μοίρασε τα στους φτωχούς και θα έχεις θησαυρό στους ουρανούς και έλα, ακολουθήσε με». **ΑΛΛ' αυτός όταν το άκουσε, λυπήθηκε πολύ**, διότι ήταν πολύ πλούσιος. Όταν ο Ιησούς τον είδε λυπημένο, είπε: «Πόσο δύσκολο είναι για εκείνους που έχουν τα χρήματα να μπουν στη βασιλεία του Θεού. Είναι ευκολότερο να περάσει μια καμήλα από την τρύπα μιας βελόνας παρά να μπει ένας πλούσιος στη βασιλεία του Θεού». Εκείνοι που το άκουσαν είπαν: «Τότε ποιός μπορεί να σωθεί;». Αυτός είπε: «Εκείνα που είναι αδύνατα στους ανθρώπους είναι δυνατά στον Θεό».

Η φήμη και η τιμή της αγίας Αικατερίνης

Η αγία Αικατερίνη, για χάρη της σωφροσύνης και της πίστεως στο Χριστό, δεν λογάριε ούτε τη βασιλική της καταγωγή, ούτε τον αμέτρητο πλούτο της, ούτε το απερίγραπτο κάλλος της, ούτε την ξεχωριστή της παιδεία και φιλοσοφική κατάρτιση, ούτε τις χαρές της ζωής. Έτσι λοιπόν, αφού πρώτα αποστόμωσε τους πενήντα ειδωλολάτρες ρήτορες και επιτέλεσε πολλά άλλα θαυμαστά, τιμήθηκε από τον Κύριο με τον αμάραντο στέφανο τον μαρτυρίου.

Το ιερό σκήνωμα της Αγίας, μετά το μαρτυρικό της τέλος (αρχές του 4^{ου} αιώνα), το παρέλαβαν άγγελοι και το μετέφεραν στην υψηλότερη κορυφή της οροσειράς Σινά, στην κορυφή Χωρήβ, ύψους 2.990 μέτρων, όπου ο Μωυσής είχε παραλάβει από το Θεό τις Δέκα Εντολές.

Το χριστεπώνυμο πλήρωμα, από τα πρώτα χρόνια μετά την τελείωσή της και μέχρι σήμερα και στο μέλλον, τίμησε, τιμάει και θα τιμάει την αγία και ένδοξη μεγαλομάρτυρα Αικατερίνη.

Είναι γνωστό ότι ή φήμη της Αγίας διαδόθηκε ταχύτατα σε όλον το χριστιανικό κόσμο, στην Ανατολή και στη Δύση. Έτσι, απολαμβάνει παντού μεγάλης τιμής. Στη Δύση μάλιστα θεωρείται προστάτιδα της σπουδάζουσας νεολαίας και κυρίως της φιλοσοφίας. Η Φιλοσοφική δέ Σχολή των Παρισίων και πολλές σχολές στη Γερμανία την τιμούν ως προστάτιδα και διοργανώνουν λαμπρές εκδηλώσεις. Γίνεται δηλαδή κάτι ανάλογο με την εορτή των Τριών Ιεραρχών στα δικά μας Πανεπιστήμια και τα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Από το βιβλίο των εκδόσεών μας
ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ